

Καὶ τώρα ἄς δοῦμε τὰ δυὸ ξένα ἔργα. Τὸ ἔργο τοῦ Μπιραμπὼ «Θερμὴ ἀγκαλιά», εἶναι ἀπὸ τὰ εὐ-

χάριστα γαλλικὰ θεατρικὰ παιχνίδια, ποὺ σκορπίζουν ἄνετα τὸ γέλιο, δυὸ ὥρες, κι' ὕστερα σβύνουν, μαζί μὲ τὶς εὐφυολογίες τους, χωρὶς ν' ἀφήσουν κανένα ἴχνος. Μὰ τί μαεστρία στὸ εἶδος! Διάλογος γάργαρος, πρωτότυπο πνεῦμα, ἀφθονο, σπινθηροβόλο, δράση ἀέναη, κι' ἀτμόσφαιρα, ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος θεατρικὴ. Μιὰ φάρσα ἀπὸ τὶς πιὸ πετυχημένες, ποὺ ἢ χάρη κι' ἢ δροσιὰ τους δὲν ἀφήνουν καθόλου τὴν ἀπιθανότητά τους νὰ σὲ πειράξει.

Ἐνα παιδί ποὺ ὀρφάνεψε μωρό, ἀνατράφηκε ἀπὸ τρεῖς διαφορετικὲς γυναῖκες ποὺ παντρεύτηκαν διαδοχικὰ καὶ χώρισαν τὸν πατέρα του. Ἐνα δυστύχημα τὶς φέρνει καὶ τὶς τρεῖς κοντά του. Τὸ διαμφισβητοῦν μετὰξὺ τους, παλεύουν κάθε μιὰ μὲ τὸ δικό της τρόπο νὰ τὸ κερδίσουν καὶ στὸ τέλος γίνονται ἀφόρητα κουραστικὲς. Γιατὶ κι' οἱ τρεῖς μαζί δὲν καταφέρνουν νὰ κάμουν μιὰ πραγματικὴ μητέρα. Ὁ γυρισμὸς τοῦ πατέρα κι' ἡ ἐξήγηση τοῦ νέου μαζί του θερμαίνουν τὴν ἀτμόσφαιρα κι' οἱ τρεῖς ξένες γυναῖκες, μ' ὅλη τὴν πικρία τους, φεύγουν εὐχαριστημένες ποὺ τὸ παιδί εἶναι εὐτυχισμένο.

Τὸ ἔργο στὶς τρεῖς πράξεις εἶνε γοργό, φρέσκο, ὠραῖο καὶ προπαντὸς ἔξυπνο. Στὴν τέταρτη ἀρχίζει νὰ κουράζει. Ἡ φρεσκάδα του χάνεται σ' ἕναν κάποιο μελοδραματισμό.

Μὰ καὶ τὸ παίξιμο ἀνάδειξε πολὺ τὴ γοργότητα τοῦ ἔργου. Ἡ σκηνοθεσία πέτυχε ἀπόλυτα τὸ σκοπὸ της. Ἐτυποποίησε πολὺ χαριτωμένα τὶς μητέρες κι' ἔδωκε κάθε ρόλο στὸ κατάλληλο πρόσωπο. Ἡ κ. Μπαστιέ, ἡ κ. Λώρη κι' ἡ κ. Ρίτα Μυράτ στάθηκαν κι' οἱ τρεῖς δημιουργικὲς. Τὸ ἴδιο ἔντονα ἔπαιξε κι' ὁ κ. Μυράτ. Ἡ κ. Φρόσω Κοκόλα ὑπογράμμισε πολὺ ἐκφραστικὰ τὴν ὑπέρβουρα Αὐγουστίνα, καθὼς κι' ἡ κ. Λαλασύνη τὴ νοσοκόμο. Γιὰ τὸν κ. Γιαννίδη δὲν θὰ κουραστεῖ ποτὲ κανεὶς νὰ τονίζει πῶς κάθε ἐμφάνισή του εἶνε πραγματικὴ καλλιτεχνικὴ ἀπόλαυση.

Γενικὰ στὸ ἔργο αὐτὸ ὁ θίασος Κοτοπούλη ἱκανοποίησε ἐντελῶς.

Μὲ τὴ σκηνοθετικὴ πνοὴ τοῦ κ. Κουν τὰ διασπασμένα καὶ συχνὰ ἐναλλασσόμενα τμήματα τοῦ θιάσου ξαναβρίσκουν λίγο λίγο τὴ συνοχὴ τους.